

Urbán Ferenc

Az uniós migrációs adatgyűjtési rendszerek interoperabilitása

Interoperability of European migration related data collection systems

Absztrakt

A tanulmány célja az uniós vándorlásstatisztikai adatgyűjtő rendszerek, illetve az adatgyűjtéseket elrendelő jogszabályi háttér ismertetése. A tanulmány tárgyalja az Európai Unióban jelenleg fennálló párhuzamos adatgyűjtési gyakorlatot és kialakulása okát. A cikk célja továbbá a bel- és igazságügyi együttműködéssel összefüggő interoperabilitást lehetővé tevő rendeletek és ezeknek az adatlekérésre, illetve adatgyűjtésre gyakorolt hatásának ismertetése. Zárásként a cikk szerzője javaslatot fogalmaz meg egy hatékonyabb uniós adatgyűjtő rendszer kialakítására az aggregált vándorlásstatisztikai adatgyűjtésekkel összefüggésben.

Kulcsszavak: menekültügy, irreguláris migráció, statisztika, interoperabilitás

Abstract

The study describes the migration data collection systems and their legal backgrounds within the European Union, it analyses the parallel data collection systems and the background of their development. One of the tasks of the study is to introduce the reader into the policy of home- and justice affairs of the EU which enables the interoperability between the EU systems, it describes the effect of interoperability of the data query and data collection practice. At the end the author gives some advices which can serve for a more efficient data collection system in the EU.

Keywords: asylum, irregular migration, statistics, interoperability

Párhuzamos statisztikai adatgyűjtések az EU-ban

A tanulmány megírásának gondolatát az adta, hogy az Európai Unióban, elsősorban a 2015-ben, illetve az azt követő időszakban tapasztalt menekültügyi válság tapasztalataiból kiindulva növekvő igény mutatkozik az irreguláris migrációval, illetve a menekültüggyel összefüggő statisztikai adatok iránt a felhasználók, közülük is elsősorban az Európai Bizottság és annak migrációs szakpolitikák kialakításáért felelős szervezeti egysége, a Bel- és Igazságügyi Együttműködéssel megbízott Igazgatóság részéről. Az EU egyes intézményei az adatgyűjtést eltérő jogi felhatalmazás alapján végzik, és az általuk gyűjtött adatok köre, azok nyilvánosságra hozatalának gyakorisága és lefedettsége¹ is különböző. Irreguláris migrációra és menekültügyi statisztikára vonatkozó adatokat az adott szakterületért felelős nemzeti szervezetek (például a nemzeti rendőrségek, belügyminisztériumok, illetve a belügyminisztériumok alá tartozó vagy önállóan működő bevándorlási hivatalok) is gyűjtenek, majd az EU szervezeteinek továbbítják azokat. Írásomban arra keresem a választ, hogy milyen párhuzamos statisztikai adatszolgáltatások jellemzők jelenleg az Európai Unióban, mivel magyarázható létrejöttük, hogyan lehetne ezek számát csökkenteni, és az irreguláris migrációra vonatkozó statisztikai adatgyűjtések, illetve adatszolgáltatások terén az interoperabilitást² fejleszteni. Az elemzés eredményei alapján egy olyan új uniós rendszer lehetőségét vázolom fel, amely az adatszolgáltatások egységesítésével hozzájárulhat a tagállami, irreguláris migráció és menekültügy kezeléséért felelős szervezetek terhének csökkentéséhez, valamint az adatgyűjtés, elemzés hatékonyságának növeléséhez.

A migrációs statisztikai adatgyűjtések jogszabályi háttere az Európai Unióban

Annak az intézménynek, amelyik statisztikai adatot gyűjt, jogszabályi felhatalmazással kell rendelkeznie a hivatalos statisztikák készítését és közzétételét szolgáló adatgyűjtésre. A migrációs statisztika tekintetében ennek a kritériumnak 2007 óta felel meg az Európai Unió Bizottsága, mivel ekkor fogadták el a 862/2007/EK rendeletet – a továbbiakban statisztikai rendelet (862/2007 EK rendelet). Az Európai Bizottság (továbbiakban: Bizottság) részére történő

---

1 Azoknak az adatoknak a köre, amelyet gyűjtenek.

2 Interoperabilitás alatt az IT rendszerek és üzleti folyamatok azon képességét értik, hogy a rendszerek képesek egymással az adatok, információk és tudás megosztására.

adatgyűjtésre európai szinten már korábban is volt gyakorlat, az 1985–2007-es időszakban a tagállamok és az Eurostat közötti gentlemen’s agreement alapján. Az európai menekültügyi adatgyűjtés jogi alapokra helyezése volt az eddigi legnagyobb előrelépés, hiszen korábban elsősorban csak statisztikai adatcsere-re került sor és nem adatgyűjtésre, ami problémákat vetett fel a pontosság és az összehasonlíthatóság terén. A statisztikai rendelet teszi lehetővé a gyűjtött, irreguláris migrációra vonatkozó, illetve menekültügyi statisztikai adatok minőségének rendszeres ellenőrzését és az EU egészére kiterjedő összehasonlíthatóságának lehetőségét. Ugyancsak ez ad módot a jogszabályokra való hivatkozásra az adatgyűjtés során, és ezeknek alapján határozták meg a menekültügyi statisztikai adatgyűjtésbe vont változókat és bontásukat is. A rendelet értelmében kiterjesztették az adatgyűjtést, mivel elrendelték az addigi önkéntes adatgyűjtések kötelezővé tételét, és ez az adatlefedettség javulását is eredményezte. A statisztikai rendelet értelmében a tagállamok különböző gyakorisággal továbbítanak az irreguláris migrációra, menekültügyre és szabályozott migrációs mozgásokra vonatkozóan vándorlásstatisztikai adatokat a Bizottság európai statisztikai adatgyűjtéséért felelős szervezetének, az Eurostatnak. A rendelet értelmében a statisztikai adatszolgáltatásért felelős szervezetek elsősorban a tagállamok irreguláris migrációért, menekültügyért és szabályozott migrációért felelős hatóságai. A statisztikai rendelet 4. cikke alapján a tagállamok menedékjogi statisztikai adatokat, valamint a Dublini rendelet hatálya alá tartozó adatokat, az 5. és 7. cikk alapján pedig irreguláris migrációra vonatkozó adatokat továbbítanak az Eurostatnak. A rendelet 6. cikke alapján történik a szabályozott migrációra vonatkozó adattovábbítás. A statisztikai rendelet biztosítja azt az uniós adatgyűjtési keretet, amelyen belül a tagállami statisztikai hivatalok is adnak át statisztikai adatokat az Eurostatnak – a rendelet 3. cikke alapján történik adattovábbítás az adott országban tartózkodó külföldi állampolgárok és a honosított külföldiek tekintetében. A migrációs statisztikai adatok vonatkozásában meghatározó uniós szervezet még az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal³, amelynek feladatkörét az azt létrehozó rendelet (439/2010/EU rendelet) határozza meg. Ennek 9. cikke értelmében az EASO egyik teendője a menekültügyre vonatkozó információk gyűjtése: *„a különösen nagy terhelésnek kitett tagállamok szükségleteinek felmérése érdekében a Támogatási Hivatal különösen a tagállamok és az UNHCR (UN high commissioner for refugees – az ENSZ menekültügyi főbiztosa), valamint adott esetben más vonatkozó szervezetek által szolgáltatott információk alapján összegyűjt minden olyan lényeges információt, amely lehetővé teszi a különösen nagy terhelés megoldását célzó*

---

3 European Asylum Support Office (EASO).

– a 10. cikkben említett – vészhelyzeti intézkedések azonosítását, előkészítését és meghatározását.” (URL1)

A rendeletben szerepel továbbá az is, hogy a hivatal elemzi a tagállamok által szolgáltatott adatokat a harmadik országbeli menekültek tömeges beáramlása esetén, és biztosítja az információk gyors cseréjét a tagállamok között. Az EASO 2011-ben kezdte meg működését, menekültügyi statisztika adatgyűjtési rendszere pedig 2013-tól állt fel. Az EASO az úgynevezett Korai Figyelmeztető és Előrejelző Rendszerében (Early Warning and Preparedness System, a továbbiakban: EPS) gyűjt menekültügyre és a Dublini rendelettel kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan statisztikai adatokat. Az eltérés az Eurostat által gyűjtött adatok és az EPS rendszerében gyűjtött adatok között az, hogy az EPS keretében az adatokat a referencia évet követő 15 napon belül kell átadni az EASO-nak, az adatok nem esnek át validáláson, hanem azokat a menekültügyért az EU és a tagállamok szintjén felelős szervezetek működésük során használják fel. Az EASO adatgyűjtési rendszere működésének kezdete óta exponenciális fejlődésen ment keresztül, amelynek során a továbbított adatkörök folyamatos bővülése volt megfigyelhető, hiszen a kezdeti, egy indikátort lefedő adatgyűjtést, egy több mutatóból álló, jól monitorizált adatgyűjtés váltotta fel. Jelenleg az adatgyűjtés a 3. szakaszában tart (EPS Stage 3.). Ez 2015-ben vette kezdetét és 30 ország (2020. január 31-től 29 ország, a 27 tagállam, valamint Norvégia és Svájc vesznek részt benne) továbbít az EASO-nak négy indikátor mentén, a menedékjogi eljárások ügymenetére statisztikai adatokat. Az EPS 3. szakasza keretében a benyújtott menedékjogi kérelmek száma, a menedékjogi ellátó rendszerben levő személyek száma, valamint a meghozott menedékjogi döntésekre, visszatérésekre, továbbá a Dublini rendelet hatálya alatt végrehajtott átadásokra vonatkozó statisztikai adatokat továbbítják az adatcserében együttműködő országok. Ezekből az adatokból állítja elő az EASO korlátozott hozzáférésű elemzéseit, illetve publikációit (az EASO honlapján) a referencia időszakot követő kettő hónap elteltével. Más európai uniós szervezetek is gyűjtenek feladataik végrehajtásához irreguláris migrációra, illetve menedékjogi eljárásokra vonatkozó statisztikai adatokat. Ilyen uniós szervezet például a Frontex (European Border and Coast Guard Agency – Európai Határ és Parvédelmi Ügynökség) (URL2). E szervezetet a Bizottság a 2007/2004/EK rendelettel (439/2010 EU rendelet) hívta életre, ezt a rendeletet módosította az EU 2016/1624 rendelete (2016/1024 EU rendelet) amely 8. cikkének (1) a. pontja alapján a szervezet feladata a migrációs áramlatok nyomon követése és a határigazgatás minden vonatkozását lefedő kockázatelemzés készítése. E jogi aktus jelenti a Frontex adatgyűjtési tevékenységének alapját. Az ügynökség a tagállamok által szolgáltatott információk alapján publikálja a negyedéves

FRAN⁴ elnevezésű nyilvános jelentéseit, ezen túlmenően operatív felhasználás céljából természetesen EU korlátozott terjesztésű dokumentumokat is készít. A jelentések átfogó képet nyújtanak az illegális migrációt befolyásoló tényezőkről az EU külső határain; emellett visszajelzést adnak a tagállamoknak az általuk szolgáltatott adatokról, bemutatva az EU külső határain tapasztalható úgynézett irreguláris migrációs helyzetet. A bennük szereplő adatokat a tagállamok határellenőrzésért felelős szervezeti egységei szolgáltatják. A külső határokon észlelhető irreguláris migrációs helyzet kiértékelésére egy kilenc indikátorból álló jelzőmechanizmus szolgál, ezek az indikátorok a következők: a felfedett illegális határátlépések száma a határátkelő helyeken, a felfedett hamisított okmányok száma, a felfedett személyek száma, akik az illegális migrációt elősegítik, tényleges visszairányítások száma, határátkelőhelyek között (zöldhatáron) felfedett illegális határátlépő személyek száma, az országba történő belépés elutasításának száma, kiutasításról született döntések száma, illegális tartózkodók száma. Ezek az adatgyűjtési rendszerek azok, amelyek működése már hosszabb időre tekint vissza, de a közben felmerült uniós szakpolitikai igények megalapozásához (például Európai Migrációs Stratégia) szükséges statisztikai igények kiszolgálására új adatgyűjtési platformok is megkezdték működésüket. Létrejöttük egyrészt hozzájárul az adott szakpolitika terén szükséges intézkedések hatékonyságának növeléséhez, de az új adatszolgáltatások egyben többletterhet is jelenthetnek az adatszolgáltatóknak, illetve hozzájárulhatnak a párhuzamos adatszolgáltatások kialakulásához, valamint elősegíthetik a többes adatszolgáltatások számának megsokszorozódását. Új adatszolgáltatási igényként említhető az Irregular Migration Management Application (hivatalos rövidítése: IRMA). Az IRMA rendszer egy korlátozott hozzáférést biztosító és titkos adatcsererendszer, amelyet az Európai Bizottság kezdeményezésére fejlesztettek ki. Az alkalmazáshoz az EU tagállamai, a Schengen tagállamok, az Európai Bizottság és a (Frontex), valamint egyéb az EU által pénzügyileg támogatott programok csatlakoznak. A csatlakozás és az adatcsere a felhasználók részéről a gyakorlati együttműködés szintjén valósul meg és közel valós idejű adatkapcsolatot tesz lehetővé. Ez az adatcsere támogatja a visszatérések és visszafogadások végrehajtását, hogy a visszatérési eljárások hatékonysága növekedjen. Ahogyan az az IRMA rendszer gyakorlati útmutatójában szerepel (URL3) a rendszer célja kettős, egyrészt belső felhasználásra a visszatérésekről, illetve a visszafogadásokról gyakorlati adatot gyűjt, másrészt hozzáférést biztosít a gyakorlati jelentőségű adatokhoz a DG Home, Frontex, EASO és a

---

4 FRAN (Frontex Risk Analysis Network): Frontex Kockázatelemző Hálózat. A Frontex honlapján 2020. március 16-án a 2018. II. negyedévre vonatkozó elemzés a legfrissebb elérhető elemzés.

tagállamok munkatársai részére a disszeminációs terv szerint. Az IRMA által gyűjtött adatok eltérnek az Eurostat által az irreguláris migrációra vonatkozó adatoktól, mivel az Eurostat adatok publikálásukat megelőzően szigorú minőségbiztosításon mennek keresztül, így az adatok nyilvánosságra hozatalának ideje (az úgynevezett piacra kerülési idő, a statisztikai adatfeldolgozási modell üzleti célú megközelítésének szóhasználatát alkalmazva) elhúzódik. Az IRMA rendszeren keresztül gyűjtött adatok továbbításának határideje jóval gyorsabb adathozzáférést követel meg, mert a tagállamoknak a referencia időszakot követő 30. napon már hozzáférhetővé kell tenni azokat.

Az IRMA alkalmazáson keresztül nyolc indikátor szerint a következő adatkörök kerülnek továbbításra (URL3):

1. A harmadik országbeli állampolgárok száma, akiket hazatérésre köteleztek.
2. A kitoloncolások száma.
3. Az önkéntes hazatérési programokban hazatérők száma.
4. Az önkéntes hazatérési programok keretén kívül hazatérők száma.

Az adattovábbításban belül, hasonlóan más uniós adatszolgáltatásokhoz, meg lehet különböztetni havi és éves gyakorisággal továbbítandó adatköröket, a gyűjtött adatok pedig személyekre vonatkoznak.⁵ Az IRMA rendszer felépítése kettős, egyrészt egy belső, tagállami rendszerből áll, amelynek a tagállami szervezetek továbbítják az adatokat és ők is férhetnek hozzá, illetve hozzátartozik még egy korlátozott hozzáférésű, úgynevezett adatközlő rendszer, amelyhez csak a jogosultsággal rendelkező szervezetek tagjainak van hozzáférése. Összegezve az előbb leírtakat, a bemutatott uniós szervezetek ugyan eltérő jogi aktusok alapján, de mind felhatalmazással bírnak vándorlást statisztikai adatok gyűjtésére, és azokból saját szükségletük szerinti gyakorisággal elemzések, értékelések készítésére.

A statisztikai rendelet módosítása

A statisztikai rendelet módosítása a tanulmány írásakor, 2020 márciusában, az uniós jogalkotási eljárás keretén belül, hosszas tárgyalási szakasz után még folyamatban van. Elmondható, hogy a migrációs statisztikai rendelet alapján, a migráció területén előállított európai statisztika tartalma és minősége a 2015-ben tapasztalt migrációs válság idejéig kielégítette az igényeket, ugyanakkor – elsősorban az EU-ba irányuló migráció alakulása miatt – a Bizottság szerint

---

5 Az adatgyűjtés részletes módját az IRMA rendszerhez készült gyakorlati útmutató tartalmazza.

a hiányosságai is egyre nyilvánvalóbbak. A Bizottság javaslatot fogalmazott meg, azért, hogy az európai migrációs stratégia végrehajtását támogassa. Ehhez szükséges az európai unió szakpolitikai fejlesztés területén dolgozó szakemberek és döntéshozók jobb és aktuálisabb, szakpolitikai szempontból releváns statisztikai adatokkal való ellátása, ami hozzájárul a migrációs kihívásokra adott hatékonyabb válaszok biztosításához. A kezdeményezés által javulni fog a menekültügy és az irányított bevándorlás területén rendelkezésre álló európai statisztikák minősége azzal, hogy jogi alapokra helyezi a jelenleg önkéntes alapon folyó adatgyűjtést. A Bizottság álláspontja szerint a statisztikai rendelet felülvizsgálata teljesebb⁶, pontosabb, aktuálisabb és kiszámíthatóbb adatszolgáltatást biztosít a nemzeti hatóságok jelenlegi önkéntes adatszolgáltatásához képest; biztosítja a statisztikai adatok összeállítását azokon a területeken, amelyekkel kapcsolatban az érdekeltek egyértelmű igényeket jeleztek: a menekültügy, a visszatérések (nagyobb gyakoriság), az áttelepitések, a tartózkodási engedélyek és a migrációban résztvevő gyermekek vonatkozásában. Ezekre a konkrét és azonnali igényeken, illetve a jövőbeli migrációs politika támogatásának általános célján túlmenően a felülvizsgálat rendszerszintű rugalmasságot biztosít a migrációs statisztikakészítés további fejlesztésére, és megalapozza a migrációs stratégia prioritásait jobban támogató, ahhoz tényadatokat szolgáltatató új migrációs mutatók kidolgozásával kapcsolatos reagálási képességet is. 2018-ban a statisztikai rendelet módosítását érintő megbeszélések előmozdítása céljából az Európai Unió Tanácsának bolgár elnöksége, illetve a soron következő osztrák elnökség írásbeli konzultációt indított a tagállamokkal. A rendeletmódosítással kapcsolatos észrevételeket 2018–2019 folyamán az EU Tanácsának statisztika munkacsoportjában több ülés keretében tárgyalták. 2018-ban az állandó képviselők bizottsága elfogadta a kompromisszumos szöveget, és felhatalmazást adott az intézményközi tárgyalások megkezdésére. A rendelettel kapcsolatos kompromisszum véglegesítésére 2019 év elején került sor. Az Európai Parlament 2019 áprilisában az Európai Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (röviden LIBE⁷ Bizottság) jelentése alapján elfogadta a tervezettel kapcsolatos első olvasatbeli álláspontját. A második, immár finn elnökség alatti kompromisszumos javaslatot a delegációk széles körben támogatták 2019 év végén. Az intézményközi tárgyalások eredményeként létrejött kompromisszumot 2019. november végi határidővel a statisztika munkacsoport tagjai véleményezték, és azt a delegációk nagy többsége támogatta.

---

6 A szerző saját dokumentumai, a tárgyalások előkészítése során keletkezett statisztikai munkacsoport anyagok.

7 LIBE: European Parliament Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs.

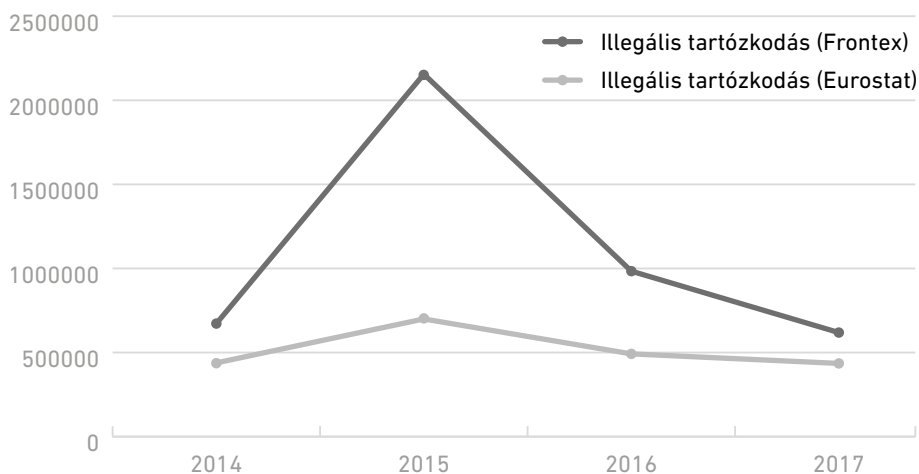
Az Európai Parlament LIBE Bizottsága 2019. decemberi ülésén megszavazta a trilógus során elfogadott szöveget, a tagállamok (Málta és Szlovákia kivételével) 2020 elején pedig írásbeli szavazás során támogatták az EU Tanácsa által előkészített szövegtervezetet. A módosított statisztikai rendelet elfogadása így az EP hatáskörébe került.

Vándorlásstatisztikában tapasztalható párhuzamos adatszolgáltatási kötelezettségek

A tagállamok által az Európai Uniónak továbbított vándorlásstatisztikai adatok terén több párhuzamosság is felfedezhető, amelyek negatív hatással vannak a rendszer működésére és fokozott terhelést jelentenek a tagállami adatszolgáltatók számára is, hiszen indokolatlanul nagy humán és IT erőforrás ráfordítást igényelnek. A következőkben összefoglalom az Európai Unióban jelenleg tapasztalható többes vándorlásstatisztikai adatszolgáltatásokat, kialakulásuk okait és az ezeket szabályozó jogi normákat. A tagállami belügyi szervek (általában a belügyminisztérium vagy az irányítása alá tartozó bevándorlási hivatalok) menedékjogi eljárásokra vonatkozó statisztikai adatokat továbbítanak a statisztikai rendelet értelmében a Bizottságnak (Eurostat), az EASO-t létrehozó rendeletben leírt elemző tevékenységének biztosításához az EASO-nak, továbbá az irreguláris migráció terén kifejtett elemző tevékenységének folytatásához a Frontex számára, amelynek több indikátorból álló értékelő tevékenységének ellátásához az egyik elem a menedékjogi eljárásokra vonatkozik. A Dublini rendelet hatálya alá tartozó eljárásokra szintén szolgáltatnak statisztikai adatot a tagállamok a statisztikai rendelet alapján a Bizottságnak (Eurostat), illetve az EASO-nak is. Az Eurostatnak átadott adatok a statisztikai rendelet 4. cikke értelmében kerülnek átadásra, míg az EASO-nak az EASO-t létrehozó rendelet 9. cikke alapján, a Frontexnek pedig a Frontexet létrehozó rendelet módosításáról szóló rendelet 8. cikke értelmében elemző tevékenységének ellátásához kerülnek átadásra az adatok. Az irreguláris migrációra vonatkozóan, elsősorban a tagállamok területén illegális tartózkodás miatt felfedett, illetve a visszatérésre kötelezett harmadik országbeli állampolgárokról a statisztikai rendelet 5., illetve 7. cikke alapján történik adatszolgáltatás a Bizottságnak (Eurostat). A Frontex kilenc indikátorból álló kockázatelemző rendszerének is eleme az illegális tartózkodókra és a visszatérésekre vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése és elemzése. Az irreguláris migrációra vonatkozó többes statisztikai adatszolgáltatások köre a migrációs válság óta eltelt időben (2015–2020) azonban nem csökkent, hanem ezzel ellentétesen az európai migrációs stratégia végrehajtásának érdekében új

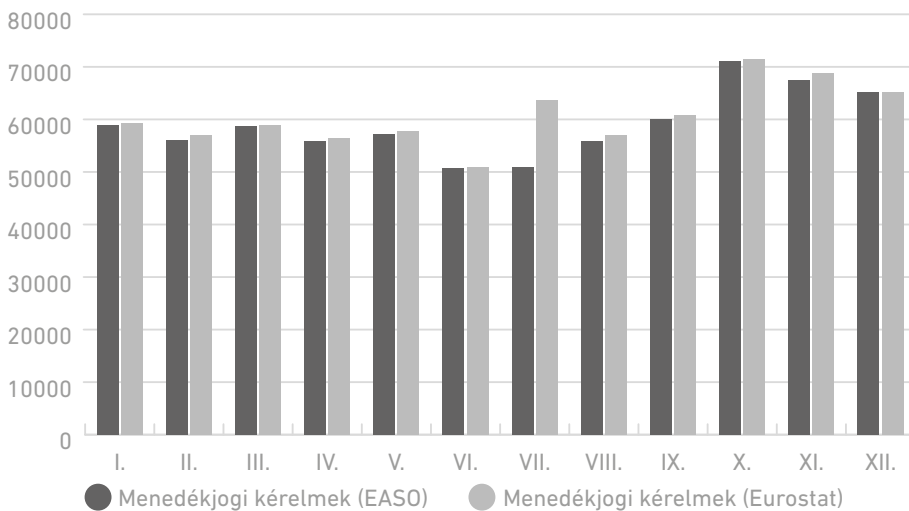
szakpolitikai igény merült fel a visszatérésekre vonatkozó statisztikai adatgyűjtés terén, ezért hívta életre az IRMA rendszert 2018-ban a Bizottság. Az Európai Unióban a menedékjog és az irreguláris migráció terén jellemző többes adatszolgáltatások kialakulására egyik lehetséges magyarázat a hivatalos statisztika és a gyakorlati célú statisztika közötti megkülönböztetésben található. A hivatalos statisztikák adatainak időszerűségében lemaradás mutatkozik a gyakorlati célú statisztikai adatgyűjtésekhez képest, ugyanis esetükben hosszabb idő telik el az események bekövetkezése és az adatok publikálása között, vagyis míg a statisztika felhasználói (szakpolitika-alkotók, kutatók stb.) hozzáférhetnek a különböző statisztikai mutatókhoz. A gyakorlati, vagy más néven operatív célú statisztikai adatokat – a jogszabályokban meghatározott feladataik ellátásához, így az irreguláris migrációval és a menedékjoggal összefüggő tevékenységük ellátásához, ahogyan azt már a korábbiakban ismertettem – több szervezet is gyűjt, míg az EU-ban rendszerszinten a hivatalos statisztikai adatok gyűjtéséért és publikálásért egyetlen centralizált szervezet, az Eurostat felelős. Azonos adatkörök esetében az egyes adatszolgáltatások terén jelentős különbségek is felfedezhetők az adatok számszerűségében. Erre példaként a tagállamok területén illegális tartózkodás miatt felfedett személyek számának statisztikáját, illetve a benyújtott menedékjogi kérelmek statisztikáját mutatom be. Az előbbi összehasonlítást a Frontex (gyakorlati), illetve az Eurostat (hivatalos) adatai alapján, míg az utóbbit az EASO (gyakorlati) és az Eurostat adatain keresztül szemléltetem. Az 1. számú ábrán a rendelkezésre álló adatok alapján 2014 és

1. számú ábra: A tagállamok területén illegálisan tartózkodók száma 2014–2017.
 Forrás: A szerző saját szerkesztése a Frontex és Eurostat adatai alapján.

2017 között évente jelentős eltérés látható az Eurostat és a Frontex adatai között, az Eurostat adatai évről-évre jelentős többletet mutatnak. Feltételezhető, hogy a különbség egy része abból származik, hogy az Eurostat esetében több idő áll rendelkezésre az adatok keletkezése és az adatok továbbítása között, így új esetek számbavétele is megtörténhet, illetve validálásra, revízióra is lehetőség van, ami befolyásolja a számszerűséget.

A gyakorlati célú statisztikai adatgyűjtés időszerűségében megelőzi az Eurostatét, mivel egyrészt a statisztikák felhasználói, az adott terület szakértői az operatív feladataik ellátásához, helyzetértékelések készítéséhez közvetlen, akár online adathozzáféréssel rendelkeznek az adatokhoz. Másrészt a főbb mutatók már a referencia-időszakot követő hónapban megjelennek a szervezet honlapján. A gyakorlati és a hivatalos statisztikai adatok közötti összehasonlítást elvégeztem a menedékjogi statisztika tekintetében is 2019. évre havi bontásban. Különbségek ebben az esetben is kimutathatók a gyakorlati és a hivatalos statisztikai adatok között, ám ezek mértéke jellemzően csekély, nem haladja meg az ezres nagyságrendet egy hónap kivételével, és jellemzően pár százás értéket mutat. Figyelembe kell venni, hogy az Eurostat esetében a statisztikai adatok rendelkezésre állásától az adatok továbbításáig két hónap áll rendelkezésükre a tagállamoknak, míg az EASO-nak továbbítandó adatoknál a tagállamoknak a referencia időszakot követően 15 napon belül át kell adni az adatokat.

2. számú ábra A menedékjogi kérelmek számának havi alakulása 2019-ben a gyakorlati és a hivatalos statisztikai adatok alapján.
 Forrás: A szerző saját szerkesztése az EASO és Eurostat adatai alapján.

Statisztikailag az EASO és az Eurostat adatai közötti különbség csak július hónap tekintetében haladja meg az 5%-ot, akkor viszont jelentősen. A különbség oka mind a két esetben a hivatalos és gyakorlati statisztika között meglévő különbséggel magyarázható (Downey, 2015). Az irreguláris migráció és a menedékjogi statisztikai adatgyűjtések terén jelentkező többes adatszolgáltatások kérdése már a statisztikai rendelet módosításának előkészítésekor is jelentkezett, több tagállam is jelezte, hogy a Bizottságnak el kellene kerülnie a párhuzamos adatszolgáltatások létrejöttét a meglévő adatforrások jobb kihasználásával, ezáltal csökkentve az adatszolgáltató tagállami szervezetek oldalán jelentkező terhet.

	Hivatalos statisztika	Gyakorlati statisztika
Alapja	Jogszabály (rendelet) Útmutatónak való megfelelés, konvenciók alkalmazása	Gyakorlati megállapodások Megfelelés minden fél közös érdeke
Minősége	Írásba foglalt módszerek Validálási eljárások Ellenőrzött, pontos, megbízható	Harmonizáció megállapodások által Bontások a szükségesség elve szerint Rendszeres, gyors, időszerű
Gyakorlat	Munkacsoportok által támogatott A statisztika nem a nemzeti statisztikai hivataloknál keletkezik	Hálózatok, egyeztető ülések által alakul ki Az adatszolgáltató a statisztika előállítója Rugalmas végrehajtás, a fejlődése folyamatos
Termék	Az adatokat statisztikai évkönyvekben, hivatalos adatbázisokban teszik közzé A statisztika további szakpolitikai intézkedések meghozatalának alapja	Eseményekhez igazodó figyelemfelkeltő összefoglalók Online portálok Bizonyítékot szolgáltat a korai előrejelzéshez és felkészüléshez

1. táblázat: A hivatalos és gyakorlati statisztikai adatgyűjtés közötti különbségek okai
Forrás: Downey, 2015

A Bizottság álláspontja szerint⁸ azonban a migráció terén jelenleg működő adatgyűjtések eltérő uniós igények kielégítését szolgálják, ennek alapján nem az történik, hogy ugyanazokat az állományokat adják át a tagállamok a különböző uniós szervezeteknek (Eurostat, Frontex, EASO és IRMA). Ugyanakkor az lenne kívánatos, hogy a különböző uniós szervezeteknek harmonizált adatkörök kerüljenek átadásra, vagyis közös csatornán, egységes tartalommal átadott adatkörök szolgálhatnák a hivatalos statisztikai és az operatív célokat egyaránt. Az

8 EU Tanácsi Statisztikai Munkacsoport ülések alapján.

operatív statisztikák célja az időszerűségében gyors és operatív célokra felhasználható statisztikák előállítására, ezért 2015-ben a migrációs válság idején a Bizottság (Eurostat) megkereséssel élt a tagállamok felé, hogy a migrációs rendeletben meghatározott adatkörök tekintetében az adattovábbítás határidejét, vagyis az adatok időszerűségét javítsák, és a jelenlegi 60 napos adatátadási határidőt lecsökkentsék 30 napra, hogy ezek az adatok jobb gyakorisággal legyenek elérhetők az események hatékonyabb nyomon követése érdekében. Ez nem valósult meg, mivel a tagállamok döntő többségének álláspontja szerint ez jelentősen rontaná az adatminőséget, csupán két tagállam jelezte, hogy megfelelőnek tartja a 30 napos adattovábbítási határidőt. Összességében arra a következtetésre jutott a Bizottság⁹, hogy a gyakorlati célból a menedékjog, illetve a visszatérések területén előállított statisztikai adatok nem alkalmasak hivatalos európai statisztikai adat előállítás céljára. Az EASO-nak, Frontex-nek, illetve az IRMA rendszernek továbbított statisztikai adatok tehát nem felelnek meg az Eurostat Dublini rendelet hatálya alá tartozó eljárások és menedékjogi eljárások adatait, valamint a visszatérések adatait tartalmazó statisztikáinak előállításához. A hivatalos és gyakorlati statisztikai adatgyűjtések közötti különbségek az Eurostat és az EASO/IRMA/Frontex tekintetében az alábbi főbb okokra vezethetők vissza:

- 1.) Az adatfelhasználás eltérő okai (szakpolitikai célok értékelése vagy valós idejű megfigyelés).
- 2.) Az adatok típusa (hivatalos vagy gyakorlati).
- 3.) A statisztikai adatok publikálásának módja (nyilvános vagy gyakorlati).
- 4.) A minőségbiztosítás jellege (szabályozott keretek vagy a minőségbiztosítási rendszer hiánya).
- 5.) Gyakoriság (havi, negyedéves, illetve éves gyakoriság).
- 6.) Az adattovábbítás határideje (a referencia időszakot követő 15/20 nap vagy a referencia időszakot követő 1/3 hónap).

Az interoperabilitás irányába tett lépések

Interoperabilitás az aggregált adatok esetében

Az egyes statisztikai adatgyűjtő rendszerek közötti interoperabilitás javítása céljából azonban bizonyos lépések megtehetőek, hiszen egyes statisztikai vál-

---

9 Az EU Tanácsának Statisztikai Munkacsoport ülésére az EU Bizottság által összeállított szakértői anyag alapján.

tozók több rendszerben is ugyanazok. A fogalmi kereteket meghatározó technikai útmutatók, illetve bontások, az adatátadás módja és az egyes adatátadások során alkalmazott kódolások egységesebbé tételének irányába tehető lépések, hogy ezáltal a hatékonyságot növeljék, illetve csökkentsék az adatszolgáltatók terhét. Az interoperabilitást szolgálhatja az intézmények közötti együttműködés fejlesztése, vagyis szükséges a jelenleg is szoros együttműködés javítása az Eurostat, DG Home, Frontex és az EASO között.

Az ilyen jellegű együttműködést segítik elő a jelenleg is különböző adatszolgáltatásokhoz kapcsolódó munkacsoportok, így például a menedékjogi és szabályozott migrációval foglalkozó munkacsoport, ami lehetővé teszi a tagállamok képviselői és a döntéshozók – így a DG Home, EASO, valamint a Frontex képviselői – között a megfelelő szintű együttműködést. Hasonló munkacsoportok működnek az EASO-nál az EPS rendszerhez kapcsolódóan, illetve a Frontexnél (visszatérési szakértők munkacsoportja) is. A Bizottság (Eurostat) álláspontja szerint¹⁰ e lépéseken túl növelni kell a nemzeti statisztikai hivatalok szerepét a menedékjog, a Dublini rendelet hatálya alá tartozó eljárásokra vonatkozó statisztikák, valamint a visszatérési statisztikák terén, annak érdekében, hogy központi szerepük a nemzeti statisztikai rendszerben erősödjön. Szakmai tapasztalatukkal a nemzeti statisztikai hivatalok hozzájárulhatnak az egyes nemzeti statisztikai adatelőállító szervezetek közötti együttműködés fejlesztéséhez. A Bizottság (Eurostat) érvelése szerint az egyes szervezeteknek és adatgyűjtő rendszereknek (Frontex, EASO, IRMA) továbbított gyakorlati célú statisztikai adatok nem alkalmasak a hivatalos statisztika kiszolgáltatására. Az én megközelitésem ezzel ellentétes, e szerint célszerű lenne létrehozni egy uniós szinten centralizált, a vándorlástatisztikai adatok terén központi szereppel bíró statisztikai adatgyűjtő szervezetet, ami adott esetben lehetne az Eurostat is. Természetesen ehhez szükséges megfelelő erőforrások biztosítása, és azt is tekintetbe kell venni, hogy egy ilyen központi rendszer kialakítása csak hosszú távon valósítható meg. A központi adatgyűjtő rendszernél a bemeneti adatok tulajdonképpen a tagállami adatok lennének, amelyek az adatok hozzáféréstől számítva viszonylag rövid határidőn belül hozzáférhetővé válhatnának az uniós szervezetek, illetve a megfelelő jogosultsággal rendelkező tagállami intézmények számára. Az adattovábbítás, illetve az adatlekérések megvalósításához biztonságos adatkapcsolat kialakítása is szükséges a központi adatgyűjtő rendszer, az uniós szervezetek, valamint a tagállami szervezetek között. A központi adatgyűjtő szervezetnek kell kiszolgáltatnia az irreguláris vándorlásra

---

10 Az EU Tanácsának Statisztikai Munkacsoport ülésére az EU Bizottság által összeállított szakértői anyag alapján.

és menedékjogra vonatkozó statisztikai adatokkal az Eurostatot is, vagyis itt elválna egymástól a gyakorlati célú statisztikai adatfelhasználás és a hivatalos statisztikai cél is. E koncepció szerint a központi adatgyűjtő rendszert működtethetné az Eurostat is, vagy egy irányítása alatt álló egyéb adatgyűjtő szervezet. A terv gyakorlati megvalósításához elengedhetetlen az európai statisztikát szabályozó rendelet (223/2009 EK rendelet) és az Európai Statisztikai Rendszer átdolgozása. Ez az érvelés támaszkodik az Eurostat álláspontjára is, vagyis arra a megközelítésre, hogy a tagállami statisztikai hivatalok szerepét növelni kell a vándorlásstatisztikai adatgyűjtések koordinálása terén, hiszen a központi adatgyűjtő rendszer révén az Európai Unió szintjén valósulna meg az együttműködés magasabb foka. Ez a fajta központi adatgyűjtő és adattovábbító rendszer egyben növelné az interoperabilitást az aggregált vándorlásstatisztikai adatok cseréje terén is.

Interoperabilitás a mikrodatok esetében

A bel- és igazságügyi együttműködés területén két fontos rendelet emelhető ki, amelyek a tagállami rendszerek és az uniós rendszerek közötti interoperabilitást segítik elő. A két rendelet a migráció két eltérő részterületén próbálja meg biztosítani az adatcserét. A 2019/817 EU (817/2019 EU rendelet) rendelet a határok és vízumügy hatálya alatt kívánja előmozdítani az együttműködést, míg a másik rendelet a 2019/818 EU (818/2019 EU rendelet), a rendőrségi, igazságügyi együttműködés, menekültügy és migráció terén. Mindkét jogszabály 2019 június 11-én lépett hatályba (a továbbiakban: interoperabilitási rendeletek). Az interoperabilitási rendeletek célja nagyobb fokú harmonizálás elérése a migráció és a határigazgatás terén keletkező adatokkal kapcsolatban, azonban nyilvánvalóan további idő szükséges még ahhoz, hogy a jelenleg is működő nyilvántartások tartalma ténylegesen harmonizált legyen. Addig is fejleszteni kell a statisztikai adatgyűjtő és elemző rendszereket, míg a rendeletek végrehajtása nem valósul meg teljes mértékben. A Bizottság által 2015-ben kiadott Európai Migrációs Stratégiában (Európai Bizottság, 2015.) a kialakult migrációs helyzet elemzéseként megállapításra került, hogy az EU külső határainak megerősítése elengedhetetlenül fontos. Ennek megvalósítása céljából ki kell használni a határvédelem és a bel- és igazságügyi együttműködés területén meglévő IT rendszerek nyújtotta lehetőségeket. Az EU 2018–2019-re szóló jogszabályalkotási tervében kulcsfontosságú prioritásként szerepelt az uniós informatikai rendszerek interoperabilitásának fejlesztése (Interoperability between EU border and security information systems).

Az EU biztonsági és határvédelmi rendszereinek javítása céljából a Bizottság számos lépést tett 2019-et, az interoperabilitást lehetővé tevő két rendelet elfogadását megelőzően is (URL3):

- kibővítette az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszert¹¹, hogy harmadik országbeliek is bekerüljenek a nyilvántartásba;
- létrehozta az EU határregisztrációs rendszerét (EES)¹², ami információs kapcsolat kiépítését is jelenti a Vízum információs rendszerrel (VIS);
- átdolgozta az Eurodac rendeletet, hogy felgyorsítsa az illegálisan az EU-ban tartózkodók visszatérését, illetve, hogy hatékonyan kezelje az irreguláris migrációt;
- kifejlesztette az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszert (ETIAS)¹³;
- fejlesztette a Schengeni Információs Rendszert (SIS II);
- kiterjesztette az EU Nagyméretű IT-rendszereinek Üzemeltetési Igazgatását Végző Európai Ügynökség hatáskörét.

Ezek a lépések egyenként is meghatározók, de jelentőségüket igazán egy egységes rendszerben érik el. Az interoperabilitás terén megalkotott két rendelet érinti a határellenőrzés és a biztonság témakörében már korábban is meglévő központi EU információs rendszereket (SIS, VIS és Eurodac) és másik három nemrégiben kifejlesztett rendszert (EES, ETIAS és ECRIS–TCN). Az interoperabilitási rendeletek által létrehozott egységes rendszerek természetesen kapcsolódnak az Interpol lopott és elveszett okmányok adatbázisához (SLTD)¹⁴, illetve a jelzéssel ellátott okmányok adatbázisához (TDAWN)¹⁵, valamint az Europol adatbázisához olyan mértékben, amennyire az szükséges az ETIAS működéséhez (URL4). A határvédelem és a vízumrendszerek körében kialakított interoperabilitás a VIS, SIS, EES és ETIAS rendszerekre terjed ki. A bel- és igazságügyi együttműködéshez kapcsolódóan kifejlesztett interoperabilis rendszer az Eurodac, az ECRIS–TCN és az Europol adatbázisait tartalmazza. Az interoperabilitási rendeletek hatálya alapján olyan új rendszereket is létrehoztak, amelyek hatékony és célzott keresést tesznek lehetővé a már létező, illetve a jövőben kialakításra kerülő rendszerek között. E rendszerek segítségével valószínűsíthető meg a többes identitással, illetve hamisított személyazonosítóval rendelkező személyek felderítése. Ezek a rendszerek a következők (URL4):

---

11 European Criminal Records Information System (ECRIS).

12 EU Entry/Exit System.

13 European Travelinformation and Authorisation System.

14 Interpol Stolen and Lost Travel Document Database.

15 Interpol Travel Documents Associated with Notices Database.

- Az európai keresőportál (ESP)¹⁶, aminek a segítségével egyidejű keresést lehet elvégezni több releváns adatbázisban. A keresőportál nem tárol és nem dolgoz fel új adatokat.
- Közös biometrikus megfeleltetési szolgáltatás (BMS)¹⁷, ami lehetővé teszi a biometrikus adatok lekérését és összehasonlítását a különböző rendszerekben (SIS, Eurodac, VIS, EES és ECRIS-TCN).
- Közös személyazonosítóadat-tár (Common Identity Repository - CIR. Ez alapvető demográfiai adatokat tartalmaz a harmadik országbeli állampolgárokról, amelyek az Eurodac-ban, a VIS-ben, az EES-ben, az ETIAS-ban és az ECRIS-TCN-ben szerepelnek, ezáltal megvalósítható a gyors személyazonosítás.
- Többszörös személyazonosságot észlelő rendszer (multiple-identity detector – MID). A rendszer használatával kiszűrhetők a hamisított, illetve többszörös személyazonossággal a rendszerben nyilvántartott személyek. A rendszer a közös személyazonosítóadat-tárban és a SIS-ben tárolt adatokat kezeli.

Ebben az interoperabilitást megvalósító rendszerben a rendészet terén tevékenykedő intézmények kétlépcsős hozzáféréssel kapcsolódnak olyan rendszerekhez, amelyek rendészeti szerepe elsősorban másodlagos (EES, VIS, ETIAS és Eurodac). A keresések abban az esetben hajthatók végre, ha van találat az adott személyre, ekkor férhetnek hozzá a szükséges információkhoz. A bel- és igazságügyi együttműködés és a határvédelem témájában elfogadott interoperabilitási rendeletek alapján kifejlesztett rendszer jól meghatározott személyi kör számára, biztonságos körülmények között teszi lehetővé a személyes adatok lekérését és ellenőrzését egyszerre több uniós rendszerben, ami kétségtelenül jelentős előrelépés a határvédelem és a migráció terén, ám a rendszer kifejlesztésével nem aggregált adatok cseréje jön létre, ami szintén az egyik támogatandó cél lenne a bel- és igazságügyi együttműködéssel összefüggésben. A rendszer eleme ugyanakkor egy a jelentések és statisztikák központi adattára (CRRS¹⁸) nevet viselő alrendszer is, amelynek támogatásával személyazonosításra nem alkalmas módon statisztikai jelentések készíthetők. A CRRS feladata a *„rendszerek célkitűzéseinek támogatása, valamint a rendszerek közötti statisztikai adatok és elemzési jelentések szakpolitikai, működési és adatminőségi célokból történő biztosítása érdekében”* (817/2019 EU rendelet.). A Bizottság által kitűzött célok és az azok megvalósításához használt eszközök jó irányt jelentenek

¹⁶ European Search Portal.

¹⁷ Shared Biometric Matching Service.

¹⁸ Central repository for reporting and statistics.

a bel- és igazságügyi rendszerek interoperabilitásának fejlesztéséhez, és ennek megvalósítása az interoperabilitási rendeletek hatálybalépésével jelentősen felgyorsult. Hangsúlyozandó, hogy az így létrejött rendszerrel mikroadat lekérések és ellenőrzések hajthatók végre egy közös alkalmazásfelületen keresztül. Kétségtelen tény, hogy a rendszerhez kapcsolódik egy statisztikai alkalmazás is, ez viszont csupán a riportkészítést és a szakpolitikai célok alátámasztását segíti elő. Összességében az aggregált vándorlásstatisztikai adatok cseréje során – a Bizottság álláspontjától eltérően – az interoperabilitási rendeletek nem jelentenek jelentős előrehaladást. Ugyanakkor az interoperabilitási rendeletek alapján kifejlesztett és egy közös felületen keresztül az adatlekérést lehetővé tevő rendszer jó példaként szolgálhat a statisztikai rendelet hatálya alatt, illetve az Európai Statisztikai Rendszeren belül szolgáltatott vándorlásstatisztikai adatok esetében.

Záró gondolatok

Unió szinten szükséges egy központi vándorlásstatisztikai adatgyűjtő IT rendszer és a hozzá kapcsolódó szolgáltatások létrehozása, amely megvalósulhatna az Eurostat működési keretei között vagy ettől függetlenül is. Mindkét lehetséges változat mellett, illetve ellen is hozhatók fel érvek és ellenérvek. Egy ilyen központi rendszer Eurostat alatt történő működtetése előnyös lenne abból a szempontból, hogy már van tapasztalata a vándorlásstatisztikai célú (és természetesen az élet minden területére kiterjedő) adatgyűjtések koordinációjában, viszont ennek az adatgyűjtő rendszernek a beintegrálása az Eurostat működési rendjébe azzal is járna, hogy a hivatalos és gyakorlati célú statisztikai adatgyűjtések nem lesznek megfelelő mértékben körülhatárolhatók. Ez utóbbi megfontolásból célszerű egy ilyen rendszert az Eurostattól függetlenül létrehozni, amelynek működési rendjére jó példát nyújt a bel- és igazságügyi együttműködés során kialakított interoperábilis rendszer. Az interoperabilitási rendeletek hatására kifejlesztett egyik eredménytermék az egységes üzenetformátum, ami közös kifejezéseket és logikai struktúrákat határoz meg a kölcsönös információcsere körében szereplő adatok vonatkozásában az interoperabilitás megkönnyítése céljából, ennek bevezetése célszerű lenne az aggregált adatok körében is. Az egységes vándorlásstatisztikai adatgyűjtő rendszerben a statisztikai adatok gyűjtése központilag történne, majd innen továbbítanák a szükséges adatokat az egyes uniós intézményeknek attól függően, hogy hivatalos statisztikai vagy gyakorlati statisztikai célra kerülnek felhasználásra. A rendszer alap gondolata abból ered, hogy mind a gyakorlati, mind pedig a hivatalos célú statisztikának

az input adatforrása ugyanaz, tehát egy közös bemeneti adatból, egy egységes rendszeren keresztül lehetne kivitelezni az uniós vándorlásstatisztikai adatgyűjtést és adatcserét, ezzel jelentősen csökkentve a tagállamok terheit, idő- és pénzbeli ráfordítását.

Felhasznált irodalom

Downey, D. (2015): *Rationale for the Group for the Provision of Statistics*. Antalya: International Refugee Conference, 7–9.

Európai Bizottság (2015): *Európai Migrációs Stratégia*. A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, Brüsszel, 2015. 05. 13., Com (2015) 240 final

A cikkben található online hivatkozások

URL1: *European Asylum Support Office*. <https://easo.europa.eu/>

URL2: *Frontex 2019 (FRAN elemzések)* https://ec.europa.eu/knowledge4policy/dataset/ds00034_en

URL3: *Irregular Migration Management Application (IRMA), Technical Guidelines*. <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5202-2018-INIT/en/pdf>

URL4: *Interoperability between EU border and security informations systems. Briefing, EU Legislation in Progress*. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628267/EPRS_BRI\(2018\)628267_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628267/EPRS_BRI(2018)628267_EN.pdf)

Jogszabályi hivatkozások

Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2004/EK rendelete (2004. október 26.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról.

Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről.

Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK taná-

csi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről.

Az Európai Parlament és a Tanács 439/2010/EU rendelete (2010. május 19.) az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozásáról.

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről.

Az Európai Parlament és Tanács 817/2019 EU rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a határok és a vízumügy területén, továbbá a 767/2008/EK, az (EU) 2016/399, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240, az (EU) 2018/1726 és az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2004/512/EK és a 2008/633/IB tanácsi határozat módosításáról.

Az Európai Parlament és Tanács 818/2019 EU rendelete (2019. május 20.) Az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról.